

Komandi partur:

*Í komandi parti fer Eliesar við trolara.
Tann fyrsti var tann fyrsti Skálaberg.*

Søstøvler

i prima Kvalitet med Læderbund
og Træbund haves paa Lager til
billige Priser.

Eget Arbejde.

Telf. 47.

Knud Petersen.

*Lýsing fyri »søstøvler« hjá Knúti. Men nú var
tað skjótt, at gummistívlar tóku yvir*

Túnaprát á Kirkju. V.f. Brøðurnir Eliesar, Pætur Franklin og Mourits

Tey høvdu als onga útgerð yvirhøvur. Í veruleikanum vóru skipini ikki meira útgerð enn Nóa ørk á sinni, burtursæð frá seglum.

Tey fyrstu árinu flaktu teir niðri á dekkinum. Eliesar minnst eisini mótstöðuna ímóti at fáa flekiborð. Tað fyrsta, hann minnst til flekiborð, var, at Per í Søldarfirði, sum í 1932 gekk burtur við Immanuel, sum bestimaður kom umborð við einum flekiborði. Bestimaðurin á hinari vaktini riggaði tað av aftur! Men tað var skjótt, at flekiborðið vann. Men so konservativir vóru menn tá.

Strævið lív men sunnudagur var frídagur

Hetta var sera strævið lív. Frívaktin var bert fyra tímar. Høvuðsarbeiðið var at fáa fiskin inn á dekkið. Reiðskapurin var jú snøri, og sjálvdráttur. T.v.s. at hvør maður fekk lön í mun til talið av fiski, hann dró inn á dekkið. Aftaná skuldi gerast reint, og fiskurin skuldi fáast í lastina. Tey fyrstu árinu var tað soleiðis, at deksvaktin flakti fiskin. Aftaná tað kom frívaktin upp. Hon skuldi vaska fiskin og salta hann í lastini. Hetta var sera tvørligt, men varð eisini broytt til, at allir vóru uppi í senn.

Saltfiskur skuldi rívast um. Hetta merkti, at hann skuldi saltast umaftur aftaná nakrar dagar. Seinnu nógvu árinu var lastarmaður, sum hevði hetta sum høvuðsarbeiði umborð. Men fyrst Eliesar mintist, var eingin lastarmaður, so hetta at ríva um var tískil eitt eykarbeiði hjá manningini.

Sunnudag varð hildið frí. Tá varð eisini lestur lisin. Á nógvum skipum vórðu møti hildin umborð.

Eliesar kom at sigla sjeið út frá Havnini, og har er so sanniliga nógv broytt. Hann mintist Müllers pakkhús, at her lossaðu teir

salt, og her fingur teir alla sína útgerð umborð. Her vórðu seglini seymaði og hildin viðlíka, so her var miðstöðin fyri tí stóra skipavirkseminum, sum tá var í Havn. Og nú er Müllers pakkhús blivið til mentan og eisini minnisvarði frá hesi tíð.

Gjördist skipari

Í 1927, 1928 og 1929 var Eliesar við »Fugloynni«, sum Jóan Jakku Jacobsen og Jens Klæmint Isaksen, ættaðir av Viðareiði, áttu. Í 1929 fingur teir stýrhús og motor. Sjálvst um motorurin ikki var so stórur, so var hetta ein øgiliga stórur munur. At hugsa sær at kunna standa innandura og stýra!

Eliesar fekk skiparaprógv í 1927-28, og nøkur ár seinni tók hann eisini longdina.

Hann fór at føra »Coronet« í 1930, '31 og '32. Hon hevði ein 45 hk motor, og nú var tað eisini tað vanliga, at skipini høvdu motor.

Sá »Immanuel« beint fyri feigdarnáttina

Tað var á vári í 1932, at »Immanuel« og »Laura« gingu burtur við tilsamans 38 monnum. Eliesar minnst sera væl hesa sorgarhending, tí teir sóu »Immanuel« fara eystureftir beint uppundir ta ódnina, sum helst gjördist banin hjá hesum báðum skipum og teirra manningum. Tað var heilt nógvur fiskur at fáa, og »Coronet« lá fløt av fiski.

Tað var óhøgligt at rógva út av Kirkju

Eliesar á ungum árum

Veðrið var gott tá, men Eliesar minnst ikki at hava sæð barometrið falla so skjótt, so tað var alt, sum bendi á illveður. Eliesar gav boð um at hála loddini inn og so at fara at reinsa.

Skjótt byrjaði illveðrið, og teir mistu fisk av dekkinum, og teir fingur seglið yvirstag. Hetta merkir, at fremri partur av fukkuni er fóst í stakið (sum gongur úr mastrini fram í stevnið). Aftari endi av fukkuni kann verða festur í stýriborð ella bakborð. »Yvirstak« merkir tískil, at teir flyta aftara festið í hitt borðið.

Fyri at bjarga fiskinum máttu teir koyra part av honum í forlastina óflaktan, og sigur hetta nakað um, at støðan varð mett at vera álvarsilig.

Tað skilst, at her hevur staðið á gomlum nøglum. Men »Coronet« kom heim í øllum góðum.

Eliesar fór aftur ein túr í 1935 við »Coronet« sum skipari, tí skiparin varð sjúkur. Hetta var tann fyrri av tveimum Suðurlandstúrum. Tað var tá »Coronet« eftir hesar túrir fór til Grønlands, at teir fingur tann ræðuliga sjógvin, sum endaði við, at teir eftir 13 døgum róku til New Foundlands.

17. des 1932 giftist Eliesar við Jóhannu, sum var ættað av Viðareiði, dóttir Jústa í Eiðsvík (Justesen). Tey giftust hjá sýslumanninum, og tað var Poul Petersen, sum seinni gjördist løgtingsmaður í eitt mannaminni, sum vígdi tey. Tey búsettust so í Klaksvík.

Í 1933 og 1934 var hann við »Carlton«, har Richard hjá Jóan Jakku á Viðareiði var skipari.

Kundi verið ringur endi

Í 1933 vóru teir úti fyri eini hending, sum lættliga kundi fingið ein ringan enda. Esmar Fuglø var 2. bestimaður, meðan Eliesar var 1. bestimaður.

Teir vóru undir Íslandi og høvdu fingið nógvan fisk. Tað var gott veður, og teir lógu avhálaðir. Tað var um midnáttina, og menn vóru farnir í koyggjuna. Tá verður rópt, at tað er samanstoytur. Teir lupu upp, og komnir upp í stýrhúsið er ein dyggur stoytur og eitt stórt brak. Tá siggja teir ein trolara koma strúkandi afturvið stýriborðsloring. Skiparin, Richard Jacobsen, tekur ferð á seg og fær lopið inn á hekkuna á trolaranum. Hann rýkur upp á brúnna, og her sær Richard bert ein mann sita á einum krakki. Helst hevur hann sovið. Tað fyrsta, Richard ger, er at seta telegrafin á fult bakk. Maðurin reykur upp og spyr á enskum, hvaðani Richard er komin! Hann kundi ikki skilja, hvussu ein nakin fremmandamaður knappliga kundi standa inni á brúnni. Richard greiðir frá stöðuni, og at teir mugu venda aftur, tí skipið kann jú søkka. Tað varð hálað og siglt aftur til »Carlton«.

Tá teir koma aftur til skipið, høvdu teir sett ritubátin út. Esmar Fuglø við tveimum øðrum komu umborð. Skaðin var tibatetur avmarkaður. Mesanbummurin var brotin, og uppstandið aftan fyri mesanina var alt brotið, men annars var skrokkurin heilur, og hon lak ikki. Teir gjørdur sjálvir skaðan aftur, og teir kundu gera túrin lidnan uttan at fara inn.

Seinni fóru teir til Grønlands, og hetta gekk væl.

Eliesar fór at rógva út við »Øker« í 1935. Fyrst vóru teir á vanligum várróðri og síðan við kalvalínu. Teir sendu kalvan niður sjálvir og fingur væl burturúr. Skipari var Andreas Isaksen, ættaður úr Norðragøtu. Andreas var meistari við honum við »Coronet«.

Seinnapartin í 30-unum sigldi Eliesar eisini eina tíð við »Britons Pride«, sum Kjølbro tók úr fiskiskapi fyri at kunna sigla við farmi, fyrst og fremst millum Havnina og Klaksvík. Siglt varð eisini í Eysturoynna og í Norðoyggjum.